

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 55 din 19.03.2013

privind soluționarea contestației formulată de persoană juridică nerezidentă
.....**UNGARIA**, cu sediul social în
....., **UNGARIA**,
Cod înregistrare în scopuri de **TVA HU**,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului
Suceava sub nr. din 30.01.2013

În baza prevederilor art. 3 alin. 1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. ... din 18 octombrie 2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin adresa nr. din 17.01.2013, înregistrată la D.G.F.P. Suceava sub nr.din 22.01.2013, ne comunică că a delegat Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava competența de soluționare a contestației formulată de**UNGARIA** împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România nr....., **emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice MUREȘ**.

Conform delegării de competență dată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului – Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, cu adresa nr. din 23.01.2013, transmite Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava dosarul contestației formulate de, persoană juridică de naționalitate maghiară, cu sediul social în, **UNGARIA**, înregistrat la D.G.F.P. Suceava sub nr. din 30.01.2013.

Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, nr. din data de 11.04.2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, a fost remisă agentului economic prin poștă, fiind luată la cunoștință de societatea contestatoare în data de **04.08.2011, conform semnăturii de luare la cunoștință de pe confirmarea de primire**, anexată la dosarul cauzei.

.....cu sediul în, UNGARIA, contestă măsurile stabilite prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, nr. din data de 11.04.2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, privind suma delei, reprezentând TVA respinsă la rambursare, contestația fiind înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș sub nr. din data de 16.08.2011.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Având în vedere dispozițiile art. 7 alin. 4 paragraf 2 din Directiva a 8-a-79/1072/EEC din data 6 decembrie 1979 și constatând ca, în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I.contestă Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, nr. din data de 11.04.2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, privind suma delei, reprezentând TVA respinsă la rambursare.

Petenta precizează că formulează contestație împotriva Deciziei nr....., transmisă cu adresa nr./25.07.2011 de D.G.F.P. a municipiului București - Serviciul Reprezentanțe Străine, prin care s-a respins cererea de rambursare a TVA, pentru perioada 01.01.2008-31.12.2008.

Contestatoarea menționează că, legat de solicitarea de rambursare a TVA, D.G.F.P. a municipiului București, prin adresa nr./28.02.2011, a solicitat completarea materialului documentar atașat la cererea de rambursare, cu următoarele:

- documentele de plată (extrasele de cont, ordine de plată cu ștampila băncii emitente etc.) care să facă dovada achitării integrale a taxei pe valoarea adăugată aferentă tuturor facturilor care se regăsesc în anexa cererii;
- certificatul de rezidență fiscală emis de statul membru în care persoana impozabilă este stabilită.

Petenta precizează că, deși documentele solicitate au fost transmise cu adresa nr./08.04.2011, către D.G.F.P. a județului Mureș, prin Decizia nr..... s-a respins la rambursare suma delei, deoarece nu a prezentat în original facturile de achiziție a serviciilor (invocându-se prevederile pct. 49 alin. (5) din Titlul VI „ Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004).

Contestatoarea susține că, nu cunoaște legislația actuală din România, dar are convingerea că articolul la care se face referire nu se referă la nerezidenți, deoarece

contravine cu art. 169 din Legea contabilității care îi obligă să păstreze originalul documentelor fiscale.

II. Prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, nr. din data de 11.04.2011, organele fiscale din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș au respins la rambursare TVA în sumă delei.

Organele de inspecție fiscală precizează că în vederea soluționării cererii de rambursare s-au analizat documentele depuse de, respectiv:

- Certificatul privind înregistrarea în scopuri de TVA, emis de autoritatea ungară;

- facturile de achiziție servicii, prezentate în copie, emise de SC SRL Satu Mare (chirie spațiu), SC SRL Baia Mare (chirie spațiu), SC SRL Oradea (decorare și întreținere panou, chirie suprafață reclamă) și SC SRL Târgu Mureș (publicitate);

- Contractele de închiriere încheiate cu SC SRL Baia Mare și SC SRL Baia Mare.

Organele de inspecție fiscală precizează că au respins la rambursarea TVA în sumă delei, având în vedere cănu a prezentat **în original** facturile de achiziție a serviciilor.

S-a constatat că au fost încălcate prevederile pct. 49 alin. (3) și (5) din Titlul VI „Taxa pe valoare adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma delei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare, stabilită prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, nr. din data de 11.04.2011, Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava este investită să se pronunțe dacă poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată, în condițiile în care nu a prezentat în original facturile de achiziție a serviciilor.

În fapt, prin Cererea de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, înregistrată la Registratura Generală a Direcției Generale a Finanțelor

Publice a Municipiului București sub nr. din data de 29.06.2009,solicită la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă delei.

Cererea de rambursare a taxei pe valoarea adăugată solicitată a fost soluționată de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș prin Decizia de rambursare nr. din data de 11.04.2011.

În urma analizei cererii de rambursare depusă de, precum și a documentelor anexate, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș, prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr..... a respins la rambursare suma delei pe motiv că societatea nu a prezentat în original facturile de achiziție a serviciilor, respectiv, facturile de achiziție servicii emise de SC SRL Satu Mare (chirie spațiu), SC SRL Baia Mare (chirie spațiu), SC SRL Oradea (decorare și întreținere panou, chirie suprafață reclamă) și SC SRL Târgu Mureș (publicitate), constatându-se că s-au încălcat prevederile pct. 49 alin. (5) din Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004.

Prin contestația formulată petenta susține că prevederile nu cunoaște legislația din România, dar are convingerea că articolul la care se face referire nu se referă la nerezidenți, deoarece contravine cu art. 169 din Legea contabilității, că îi obligă să păstreze originalul documentelor fiscale.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 147² din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

„ART. 147²

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România

(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate;”.

Conform textului de lege menționat, persoana impozabilă neînregistrată în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate, în condițiile stabilite prin norme.

Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului 44/2004, la pct. 49 alin. 5 lit. (a) prevăd următoarele:

„49. [...]

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să depună la organele fiscale competente din România o cerere pe formularul al cărui model este stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evedențieze taxa a cărei rambursare se solicită”.

Față de prevederile legale de mai sus, se reține că **pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare orice persoană impozabilă trebuie să depună la organele fiscale competente din România o cerere pe formularul al cărui model este stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evedențieze taxa a cărei rambursare se solicită.**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, se reține că, prin Cererea de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, a solicitat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, **dar nu a prezentat în original facturile de achiziție a serviciilor** pentru care a solicitat rambursarea taxei, nerespectând astfel prevederile pct. 49 alin. 5 lit. (a) din H.G. nr. 44 /2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare pentru perioada verificată, unde se stipulează că pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare orice persoană impozabilă trebuie să depună la organele fiscale competente din România o cerere pe formularul al cărui model este stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, **“anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evedențieze taxa a cărei rambursare se solicită”.**

În urma analizei cererii de rambursare depusă de, precum și a documentelor anexate, Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș a respins la rambursare suma delei pe motiv că societatea nu a prezentat în original facturile de achiziție a serviciilor.

Contestatoarea susține că nu cunoaște legislația actuală din România, dar are convingerea că articolul care se menționează nu se referă la nerezidenți, deoarece contravine cu art. 169 din Legea contabilității, care îi obligă să păstreze originalul documentelor fiscale.

Susținerea contestatoarei că nu cunoaște legislația din România, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât prevederile din statul român sunt armonizate cu legislația statelor membre ale Comunității Europene.

Astfel, A Opta Directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării (79/1072/CEE), publicată în Jurnalul Oficial

nr. L 331/1979, a Consiliului Comunităților Europene, aplicabilă la data depunerii de către contestatoare a cererii de rambursare, la art. 2 prevede că:

“ART. 2 Comunităților Europene

Fiecare stat membru restituie oricărei persoane plătitoare de impozit care nu este stabilită pe teritoriul țării, dar care este stabilită în alt stat membru, sub rezerva condițiilor prevăzute în continuare, orice taxă pe valoarea adăugată aferentă serviciilor care i-au fost prestate sau bunurilor mobiliare care i-au fost livrate de altă persoană plătitoare de impozit pe teritoriul țării sau aferentă importului de bunuri în țara respectivă, în măsura în care astfel de bunuri și servicii sunt folosite în tranzacțiile prevăzute la articolul 17 alineatul (3) literele (a) și (b) din Directiva 77/388/CEE și la prestarea serviciilor prevăzute la articolul 1 litera (b)”.

Din textul de lege citat se reține că fiecare stat membru restituie oricărei persoane plătitoare de impozit care nu este stabilită pe teritoriul țării, dar care este stabilită în alt stat membru, orice taxă pe valoarea adăugată aferentă serviciilor care i-au fost prestate sau bunurilor mobiliare care i-au fost livrate de altă persoană plătitoare de impozit pe teritoriul țării sau aferentă importului de bunuri în țara respectivă.

Referitor la restituirile de taxă pe valoarea adăugată, art. 3 din A Opta Directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării (79/1072/CEE), prevede următoarele:

„ART. 3

Pentru a putea beneficia de restituire, orice persoană plătitoare de impozit, așa cum este menționată în articolul 2, care nu livrează bunuri și nu prestează servicii considerate livrate sau prestate pe teritoriul țării trebuie:

(a) să înainteze autorităților competente menționate la articolul 9 primul paragraf o cerere pe baza modelului din anexa A, la care se atașează facturile sau documentele de import în original. Statele membre pun la dispoziția solicitanților o notă explicativă care să conțină în orice situație informațiile minime prevăzute în anexa C.”

Din textul de lege citat se reține că, **pentru a putea beneficia de restituire**, orice persoană plătitoare de impozit, care nu livrează bunuri și nu prestează servicii considerate livrate sau prestate pe teritoriul țării trebuie să înainteze autorităților competente o cerere, la care **se atașează facturile sau documentele de import în original**.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că, prin Cererea de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, a solicitat la rambursare taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, **dar nu a prezentat în original facturile de achiziție a serviciilor** pentru care a solicitat rambursarea taxei, nerespectând astfel prevederile art. 3 lit. a din A Opta Directivă 79/1072/CEE a Consiliului din 6 decembrie 1979 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul țării (79/1072/CEE) și ale pct. 49 alin. 5 lit. (a) din H.G. nr. 44 /2004, pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare pentru perioada verificată.

În susținerea afirmațiilor sale, contestatoarea are sarcina de a-și dovedi actele și faptele sale, conform prevederilor **art. 65 alin. 1** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se prevede că:

ART. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.

[...].”

Prin urmare, având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, și prevederile legale în vigoare la data verificată, precum și faptul cănu a prezentat în original facturile de achiziție a serviciilor care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită, rezultă că în mod legal organele fiscale nu au admis la rambursarea taxei pe valoarea adăugată **sumă delei**, drept pentru care **urmează a se respinge contestația pentru această sumă, ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiată și nesusținută cu documente a contestației formulată decu sediul în, UNGARIA, împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, **nr. din data de 11.04.2011** privind suma delei, **reprezentând TVA respinsă la rambursare.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul București și la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.